

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2006 r. — Irène Bianchi przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia

(Sprawa F-38/06)

(2006/C 143/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Irène Bianchi (Turyń, Włochy) [Przedstawiciel: M.-A. Lucas, avocat]

Strona pozwana: Europejska Fundacja Kształcenia

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji dyrektora fundacji o nieprzedłużeniu zatrudnienia skarżącej w charakterze członka personelu tymczasowego, doręczonej pismem z dnia 24 października 2005 r.;
- zasądzenie od fundacji odszkodowania za poniesioną szkodę i zadośćuczynienia za krzywdę, powiększonych o ustawowe odsetki;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, zatrudniona w 2000 r. przez fundację w oparciu o umowę o pracę członka personelu tymczasowego zawartą początkowo na okres 3 lat, a następnie przedłużoną do dnia 15 kwietnia 2006 r., kwestionuje decyzję o nieprzedłużeniu jej zatrudnienia po tej dacie.

Na poparcie swej skargi o uchylenie skarżąca podnosi cztery zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia ogólnej zasady prawa do obrony i art. 26 regulaminu pracowniczego poprzez to, że negatywne oceny, jakie szef departamentu finansów przesłał dyrektorowi fundacji nie zostały zdaniem skarżącej przekazane ani jej ani nie zostały włączone do jej akt osobowych.

Drugi zarzut dotyczy naruszenia — wynikającego z decyzji dyrektora fundacji z dnia 26 lutego 1997 r. w sprawie przedłużania umów o pracę oraz z art. 25 akapit drugi regulaminu pracowniczego — obowiązku uzasadnienia poprzez to, że skarżącej nie powiadomiono w wystarczający sposób o motywach zaskarżonej decyzji.

Trzeci zarzut dotyczy szeregu naruszeń procedur wprowadzonych ww. decyzją z dnia 26 lutego 1997 r.

Czwarty zarzut dotyczy oczywistych błędów w ocenie, jakich zdaniem skarżącej dopuścił się dyrektor fundacji w odniesieniu

do konieczności oceny skarżącej w szczególności w związku ze stanowiskami asystentów administratorów powstałych wskutek reformy, do sposobu, w jaki skarżąca wypełniała swe obowiązki, a także w odniesieniu do interesu służby.

Na poparcie swej skargi o odszkodowanie skarżąca podnosi, że bezprawności dotyczące zaskarżonej decyzji stanowią znaczne uchybienia, które wyrządziły jej i mogą jeszcze wyrządzić znaczną krzywdę i szkodę.

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2006 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-40/06)

(2006/C 143/72)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) [Przedstawiciel: V. Messa, avvocato]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie dorozumianej decyzji, którą oddalono wniosek skarżącego z dnia 1 marca 2005 r. skierowany do organu powołującego o przesłanie potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii listu przewozowego dotyczącego domniemanej wysyłki rzeczy osobistych skarżącego z Angoli do Włoch,
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 10.000 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za właściwą tytułem odszkodowania za szkody poniesione wskutek zaskarżonej decyzji,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, były urzędnik Komisji, który przeszedł na emeryturę z dniem 30 maja 2005 r. zażądał od wspomnianej instytucji listu przewozowego dotyczącego jego rzeczy osobistych i majątku znajdującego się w jego miejscu pobytu w Angoli, dokąd został delegowany jako doradca ekonomiczny delegacji Komisji.

W maju 2003 r. pozwana przeprowadzała opróżnienie mieszkania służbowego przyznanego skarżącemu, który twierdzi, że zabrano jedynie część jego rzeczy osobistych. Pismem z dnia 16 maja 2005 r. pozwana poinformowała skarżącego, że jego rzeczy osobiste oraz samochód zostaną przesłane do Włoch oraz wezwała go, by skontaktował się ze spedytorem w celu uzgodnienia kwestii odbioru przesyłki.

Pismem z dnia 1 marca 2005 r. skarżący wystąpił między innymi o przedstawienie mu szczegółowej listy przesłanych przedmiotów jak również kopii listu przewozowego. Wniosek ten pozostał bez odpowiedzi podobnie jak zażalenie wniesione przez skarżącego w dniu 2 września 2005 r.

W swej skardze skarżący podnosi, że dorozumiana decyzja o oddaleniu zażalenia jest sprzeczna z prawem z powodu braku uzasadnienia, naruszenia prawa, naruszenia obowiązku starannego działania, jawności i dobrej administracji jak również naruszenia zasady *neminem laedere*.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2006 r. — Talvela przeciwko Komisji

(Sprawa F-43/06)

(2006/C 143/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tuomo Talvela (Oslo, Norwegia) [przedstawiciel: E. Boigelot, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie sprawozdania z przebiegu kariery skarżącego za okres od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 grudnia 2004 r., jak również decyzji oceniającego z odwołania z dnia 31 sierpnia 2005 r. potwierdzającej i ostatecznie przyjmującej to sprawozdanie;
- uchylenie dorozumianej decyzji o oddaleniu wniosku skarżącego z dnia 25 lutego 2005 r., jak również jakichkol-

wiek aktów będących jej następstwem lub z nią związanych;

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 11 stycznia 2006 r., otrzymanej w dniu 13 stycznia 2006 r., o oddaleniu zażalenia wniesionego przez skarżącego w dniu 23 września 2005 r. w sprawie uchylenia zaskarżonych decyzji;
- zasądzenie zadośćuczynienia, jak i odszkodowania w tym za szkodę w rozwoju kariery, oszacowanych *ex aequo et bono* na 4 000 EUR, z zastrzeżeniem zmian w trakcie postępowania;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnosi przede wszystkim naruszenie art. 25 akapit drugi, art. 26 i 43 regulaminu pracowniczego, jak również ogólnych przepisów wykonawczych o zastosowaniu art. 43, przyjętych przez pozwaną w dniu 3 marca 2004 r., zasad szczególnych odnoszących się do personelu zatrudnionego w służbach zewnętrznych oraz wytycznych w sprawie oceny.

Podnosi on ponadto, że pozwana naruszyła ogólne przepisy wykonawcze, które uchwalila w dniu 28 kwietnia 2004 r., w zakresie przebiegu dochodzeń administracyjnych oraz rodzajów postępowania dyscyplinarnego.

Skarży się on następnie na naruszenie podstawowych wymogów proceduralnych, naruszenie ogólnych zasad prawa, takich jak przestrzeganie prawa do obrony, zasadę dobrej administracji i obowiązek staranności, zasadę równości traktowania oraz zasad, zgodnie z którymi organ powołujący wydaje decyzję jedynie w oparciu o prawnie dopuszczalne motywy, tzn. takie które są słuszne i nie są dotknięte oczywistym błędem w ocenie co do okoliczności faktycznych lub co do prawa.

Skarżący podnosi wreszcie, że sporządzając sporną ocenę za 2004 r. na przywołanych warunkach, organ powołujący w sposób oczywisty nie dokonał właściwego zastosowania i wykładni przepisów regulaminowych ani przywołanych wyżej zasad. Decyzja jego opiera się zatem na niedokładnym uzasadnieniu, zarówno co do okoliczności faktycznych jak i co do prawa. Skarżący znalazł się w rezultacie w sytuacji dyskryminacji w administracji, niezgodnej z jego oczekiwaniami oraz uzasadnionymi interesami.